

Протокол

№

гр. София, 19.09.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 19.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2649** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:11 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ „ГРОМА ХОЛД“ ЕООД, представлявано от В. Г. В. – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от адв. Р., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. Б., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА (ЗС) „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. Р., с пълномощно от днес.

СГП – редовно уведомена за днешното съдебно заседание, не се представлява.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ В. Й. Ч. – редовно призован за днешното съдебно заседание, е налице.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпило заключение на вещото лице В. Й. Ч. по допуснатата

съдебно-техническа експертиза (СТЕ), депозирано в срока по чл. 199 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се пристъпи към изслушване на вещото лице.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към изслушване на заключението на вещото лице.

СНЕМА самоличността на вещото лице, както следва:

В. Й. Ч. – 42 г., български гражданин, неосъждан, без дела и родства със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 291 от НК.

Вещото лице обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ (ВЛ): Представил съм заключение в срок, което поддържам.

АДВ. Р.: Нямам въпроси. Да се приеме експертизата.

ЮРК. Б.: Нямам въпроси към ВЛ.

ЮРК. Р.: Присъединяване без реконструкция на въздушния електропровод би ли довело да влошаване качеството на доставената електрическа енергия на наличните обекти и би ли било благоприятно и за присъединявания се обект?

ВЛ: Без реконструкция такъв вид присъединяване не може да се осъществи като се запази качеството на електрозахранването.

ЮРК. Р.: Нямам други въпроси.

АДВ. Р.: Във връзка със зададения въпрос в заключението сте посочили, че това е може би е най-ефективният вариант за присъединяване. Възможно ли е само да се подменят кабелите, а не да трябва да се изграждат?

ВЛ: Когато електроразпределението в самото предприятие определят условията, то съобразява съществуващото състояние на всички елементи в мрежата. Елементи от мрежата са също и устройствата за честотни диоди, които са монтирани на съответните проводници. Така че, състоянието е такова, че то не може да позволи реконструкция на електропровода без съответните съоръжения да бъдат подменени.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други въпроси към ВЛ. Да се приеме заключението.

СЪДЪТ счита, че следва да приеме като доказателство по делото заключението на вещото лице по допуснатата СТЕ, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението на вещото лице В. Й. Ч. по допуснатата експертиза.

На вещото лице да се изплати възнаграждение в размер на сумата от 700,00 лв., за което се издаде РКО.

СЪДЪТ с оглед на това, че ВЛ В. Ч. е представил справка-декларация по чл. 23, ал. 2 от Наредба № 2 от 2015 г. за висването, квалификацията и възнаграждението на вещите лица, в която е посочил, че направените от него разходи за изготвяне на експертизата са в размер общо на сумата от 1 680,00 лв. счита, че същият този размер следва да бъде определен като окончателно възнаграждение на вещото лице, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОПРЕДЕЛЯ окончателен размер за възнаграждение на вещото лице в размер общо на сумата от 1 680,00 лв.

ЗАДЪЛЖАВА жалбоподателя 7дневен срок, считано от днес да довнесе сумата от 980,00 лв., след което ДА БЪДЕ ИЗДАДЕН РКО на вещото лице В. Ч..

ЮРК. Р.: Имам по-скоро въпрос към жалбоподателя. Във връзка с Вашето твърдение, че оспорваното становище, което се оспорва като условия, не е изтекло, плащали ли сте гаранция по смисъла на Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ)? Процедурата по прекратяване, дори и да приемем, че не е изтекло становището по срок, да не е прекратена по силата на § 70 от ЗЕВИ, тъй като на 13.10.2023 г. влезе в сила изменение на ЗЕВИ, което казва, че висящите към този момент процедури, по които няма сключени предварителни договори за присъединяване, тоест които са само на становища (както е Вашият в случая, към 13.10.2023 г. Вашето процесно становище е било действащо), трябва да внесат в тримесечен срок от 13.10.2023 г., тоест 13.01.2024 г., депозит или банкова гаранция и в закона § 70 пише, че ако тази гаранция не е внесена, процедурата се прекратява.

АДВ. Р.: След запознаване с цялата преписка, ще се види, че сме заплатили абсолютно всички изискани от електроразпределителното дружество такси - около 15 000,00 лв. Реално погледнато такава гаранция нямам информация да е заплатена, но към настоящия момент не ни е и изисквана.

ЮРК. Р.: Тази гаранция се изисква от закона и последиците от невнасянето ѝ също са в закона. Никой не е уведомяван, че дължи такава гаранция.

АДВ. Р.: Твърдя, че това е ирелевантен въпрос, защото процедурата е започнала, самото становище е дадено, а и както е известно суспензивният ефект на жалбата и на възражението спира течението на този тримесечен срок, защото в крайна сметка за нас е важно, че дали ще я внесем или не, на нас ни е отказано, както е видно и от предмета на спора. И тази гаранция е ирелевантна по отношение на правния спор и възникналите взаимоотношения между нас.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, предвид липсата на искания за събиране на доказателства, намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. Р.: Във връзка с приетата експертиза бих искал да разгранича две основни точки. Първо относно депозирането на жалбата – считам, че същата е в срок; ние сме подали и възражение, което е преди изтичане на съответното становище до Електрохолд. След като разбираме, че те ни канят пак, извън срок на това становище, да сключим договор въпреки липсата на гаранция, която твърдят, че трябва да сме дали, съответно ние решаваме да си потърсим правата в КЕВР относно това кое, кой трябва да изгради въпросното съоръжение. В този ред на мисли прилагам и моля да приемете за сведение невлязло в сила Решение на АССГ по абсолютно идентичен казус, в което се изтъква теза, която и ние споделяме, че за какво, ако е изтекло становище, те ще ни канят да сключваме договор, най-просто казано. Подробно

считам, че е и възражението – възражение, което е подадено от моя доверител и същото има правното качество на жалба. Както е известно основен принцип на административното право е, че жалбата има така нареченото суспензивно действие и срокът спира да тече. Друг е въпросът дали е кръстено възражение, жалба или по какъвто и да е начин, известно е, че важно съдържанието на документа, не неговото наименование. Същият още тогава е трябвало да се отмени или да ни отговорят по същество, или да препратят към КЕВР. Нито едно от двете не се е случило. В допълнение това се по отношение срока на жалбата, защо същото е трябвало да се допусне за разглеждане по същество от КЕВР, което ни е и един от петитумите на жалбата.

По точка 2 видно от приетата експертиза, за която и двете страни нямат спор, е видно къде е точно границата на собственост на обекта. Това е основната точка, отправна за нашия спор, защото това е разпределянето на отговорността – докъде е ангажиментът на строителя, в съответния случай операторът, и докъде и е на електроразпределителното дружество. В този ред на мисли е и цитираната практика, която съм приложил, но все пак представям и за сведение - решение на ВАС от 2023 г., в която ясно се казва за правното действие на чл. 116 от Закона за енергетиката (ЗЕ). Категорично считаме, че в конкретния случай ал. 2 – операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да определи техническо възможно място; ал. 3 – операторът е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители или на съоръжения за съхранение на електрическа енергия, до мястото на присъединяването. В този ред на мисли, с цел редуциране на време, е цитираната в решението на ВАС и директива, в която основен принцип в правото и на Европейския съюз (ЕС) и в неговото инкорпориране в нашето национално законодателство е да се стимулира производството на възобновяема енергия. Възниква един много съществен въпрос – технически това нещо трябва да се изгради, с оглед становището на ВЛ, но въпросът е: Чия е отговорността? Отговорността е на електроразпределителното дружество, защото то има лиценз да развива своята дейност на територията, която му е определена в лиценза и ако има нечий ангажимент да се модернизира електроразпределителна мрежа, това не може да се прехвърля като разход на строителя на съответния ВЕЦ, защото той няма тази компетентност да може да прекарва сервитут по ЗЕ и да строи от нечие чуждо име и за чужда сметка. В този ред на мисли поддържам изцяло жалбата си. Считам, че в този дух е и чл. 24, и чл. 23 от ЗЕВИ. Съответно считам, че по същество трябва с това изискване да се вмени отговорност на електроразпределителното дружество. Прилагам и списък с разности, които претендирам, с преписи за останалите страни.

ЮРК. Б.: Моля да отхвърлите така депозираната жалба от „ГРОМА ХОЛД“ ЕООД. Считам, че решението на КЕВР е законосъобразно и административният орган е изложил достатъчно съображения и доводи в посока правилното решаване на повдигнатия спор. В тази връзка моля да потвърдите акта на КЕВР и моля да ни бъде даден срок за представяне на писмени бележки, в които да изложим по-подробни съображения по съществуването на спора, където да имам възможност и да обсъдя заключението на ВЛ, както и твърденията на жалбоподателя, изразени в днешното съдебно заседание. Претендирам юрисконсултско възнаграждение в полза на комисията в случай на отхвърляне на жалбата. По така представения списък с

разноските по отношение на размера на адвокатското възнаграждение възразявам срещу прекомерност на същото.

ЮРК. Р.: Моля да отхвърлите жалбата срещу решението на КЕВР като неоснователна. Жалбоподателят „ГРОМА ХОЛД“ ЕООД получава на 31.10.2022 г. становище с някакви условия, срещу което той не възразява до 25.10.2023 г., когато подава жалба. Дружеството я разглежда, приема, че същата няма да бъде удовлетворена, не е основателна и отговаря на жалбоподателя, като му казва, че приема въпросния суспензивен ефект за срока за разглеждане на жалбата. И този срок е до 10.11.2023 г. Оттам нататък повече суспензивен ефект няма, защото това означава да се продължава процедурата с подаване на непрекъснати жалби. След това тече процедурата пред КЕВР. Считаме, че становището е изтекло по срок, но независимо от това, със сигурност процедурата е прекратена по силата на § 70, ал. 4 от ЗЕВИ, тъй като към 13.10.2023 г. това становище безспорно е било в едногодишния срок и като за всички други ВЕИ-та напоследък в България се прилага този параграф. Процедурата се прекратява по силата на закона, нито някой ги кани, нито нещо се изисква, но просто трябва да се внесе гаранция. Такава не е внесена и ако приемете, че не е предплатено заради изтичане на срока, то на 13.01.2024 г. тази процедура е прекратена и в момента е без правен интерес в процеса. Извън това по същество становището е правилно, както каза и ВЛ, операторът е този, който гарантира сигурната работа на закона и преценява какво трябва да се направи, за да се гарантира тази сигурна работа. Тази реконструкция е задължителна. По отношение на разходите за нея законът и наредбата за цените казват, че цената за присъединяване на производители включва разходите, които операторът прави, за да ги присъедини. Това са разходи, които без присъединяването на този ТЕЦ, никому не биха били нужни. Те са за този ТЕЦ и заради това няма защо да се товарят всички останали клиенти на дружеството, разпределяйки разходите в техните цени, които плащат, за да работи ТЕЦ-ът на „ГРОМА ХОЛД“ ЕООД и затова законът и наредбата казват, че това са разходи, които предизвикват този производител за присъединяване и той следва да ги заплати. Претендирам юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

АДВ. Р. /реплика/: Както в предходното решение, и тук възниква един основен въпрос: Защо ни канят да сключваме договор?

ЮРК. Р. /дуплика/: Току що обясних това с дати.

АДВ. Р. /реплика/: Дали е платена или не гаранция в момента не знаем. Трето инвестициите за развитието на електропреносната мрежа е ясно за какво са и това е смисълът на цялото законодателство – до границата на собственост и от границата на собственост нататък. Доста неблагоприятно е и че тези разходи електроразпределителното дружество иска да прехвърля на своите клиенти, защото тогава възниква въпросът: За какво е такса пренос в нашата тарифа?

ЮРК. Р. /дуплика/: Това са клиентите. Именно така сме се обърнали към тях. Само, че производителите на съгласно такса пренос.

АДВ. Р. /реплика/: Задължението да се развива въпросната мрежа е на ЕРП-то. Затова то има лиценз и в случая то просто иска да прехвърли свои отговорности на своите клиенти, в това число и на „ГРОМА ХОЛД“ ЕООД. Могат лесно да се проверят, ако на месец плащат с всичките си обекти. Така, че в случая става въпрос, че те трябва да си изпълнят инвестициите, за да си развият мрежата, в това число за присъединяването на бъдещ обект.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОНЕН СРОК!

ПРЕДОСТАВЯ на процесуалния представител на ответника 7-дневен срок от днес за представяне на писмени бележки.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:33 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: